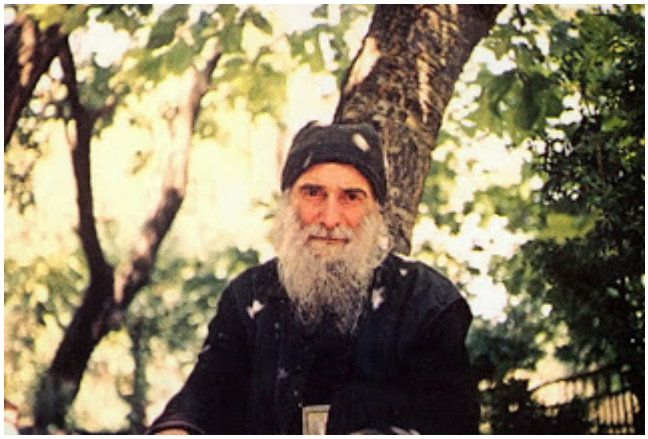
29 Δεκεμβρίου 2013

Ο Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν Σαλός και οι μάρτυρες του Ιεχωβά

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Μια φορά πήγαν στον Γέροντα δύο γυναίκες Μάρτυρες του Ιεχωβά. Τις έστειλαν για να δουν αν ο π. Γαβριήλ θα τις έφερνε στην οδό της αληθείας. Όταν μπήκαν στο κελί, ο π. Γαβριήλ, με ένα μυστηριώδες ύφος στη φωνή του, φώναξε:

— Ήρθε το χαλάζι και βρήκε την πέτρα!

Μετά άρχισε να κλαίει για πολλή ώρα. Οι γυναίκες, μην αντέχοντας άλλο, τον ρώτησαν γιατί έκλαιγε.

— Πώς να μην κλαίω; Για όλους τους χριστιανούς η πόρτα της Βασιλείας των Ουρανών είναι ανοιχτή, όμως εγώ από τις αμαρτίες μου δεν μπορώ να μπω! Κι αυτοί οι Ιεχωβάδες, πέντε εκατομμύρια στον κόσμο, λένε ότι θα σωθούν μόνο 144 χιλιάδες. Αυτοί έχουν πιάσει όλες τις θέσεις, κι εμένα ποιος θα με βάλει μέσα;

Οι γυναίκες τα έχασαν. Δεν ήξεραν τι ν' απαντήσουν. Ύστερα τους μίλησε για την πλάνη στην οποία βρίσκονταν, τους δίδαξε την ορθή πίστη και, τέλος, έγιναν μοναχές στο μοναστήρι Μπόδμπε.

Η Μτσχέτα και η γύρω περιοχή είναι γεμάτη με εκκλησίες και μοναστήρια, όπου οι προσκυνηματικές εκδρομές είναι συνηθισμένες. Μια μέρα η αυλή του μοναστηριού Σαμτάβρο γέμισε παιδικές φωνές. Η ανυπόμονη φύση των παιδιών τα έκανε να τρέχουν παντού. Οι δάσκαλοι δυσκολεύονταν να τα συμμαζέψουν. Ένα μόνο παιδί στεκόταν παράμερα. Πλησίασε την πόρτα της εκκλησίας, γύρισε αμέσως προς την πύλη για να βγει, και μετά πάλι, σαν κάποιος να το τραβούσε πίσω, κοίταζε την εκκλησία με βουρκωμένα μάτια. Ο π. Γαβριήλ καθόταν πάνω στις σκάλες και τα παρακολουθούσε όλα. Ξαφνικά έβαλε μια δυνατή φωνή και τα παιδιά από την τρομάρα τους μπήκαν στο ναό. Τότε ο Γέροντας είπε στην Ταμάρη

που ήταν δίπλα του:

— Το παιδί αυτό που κάθεται μόνο του είναι Ιεχωβάς, όπως και οι γονείς του. Και βλέπεις τι κάνει ο Πονηρός; Δεν το αφήνει να μπει στην εκκλησία! Αλλά ούτε η χάρις του Κυρίου το αφήνει να βγει έξω.

Τότε ο Γέροντας το σταύρωσε, και το παιδί, σαν να ελευθερώθηκε από βαριές αλυσίδες, ξέγνοιαστο και χαρούμενο, μπήκε στο ναό. Αφού όλα τα παιδιά προσκύνησαν, βγήκαν ήρεμα από την εκκλησία. Ο π. Γαβριήλ, γελώντας, είπε τότε στην Ταμάρη:

— Ήρθαν αγριοκάτσικα και φεύγουν αρνιά!

Ο π. Γαβριήλ δεν επέτρεπε στα πνευματικά του παιδιά να μιλάνε με αιρετικούς γιατί έτσι άνοιγαν επικοινωνία με το κακό. Μια μέρα, δύο Ιεχωβάδες πήγαν σε ένα γειτονικό μου σπίτι κι οι γείτονες κάλεσαν εμένα να τους μιλήσω. Τους μίλησα, αλλά αυτοί δεν ήθελαν να καταλάβουν τίποτα. Εγώ βιαζόμουν να πάω στον π. Γαβριήλ και τους άφησα. Στον Γέροντα δεν έκανα λόγο καθόλου γι' αυτό. Κάποια στιγμή όμως μου είπε:

— Ποιος σου έδωσε το δικαίωμα να κάνεις κήρυγμα στους Ιεχωβάδες; Δεν είσαι απόστολος. Όποιος επιτρέπει σε αιρετικό να μπει στο σπίτι του, για να του μιλήσει για την ορθή πίστη, βάζει μέσα τον Πονηρό, και πώς μετά θα βγει από εκεί; Εσύ είχες καμιά ευλογία από ιερέα να κάνεις κήρυγμα; Όταν μιλάς με αιρετικούς, πρέπει να αποκαλύπτεις τα λάθη τους. Όμως εσύ άρχισες να μιλάς αλαζονικά, λέγοντας πως εμείς οι Ορθόδοξοι είμαστε πιο δυνατοί. Έτσι οδηγήθηκες από τον Πονηρό στην αμαρτία της περηφάνιας. «Μη δώτε το άγιον τοις κυσί μηδέ βάλητε τούς μαργαρίτας υμών έμπροσθεν χοίρων, μηδέ καταπατήσωσιν αυτούς έν τοις ποσίν αυτών καί στραφέντες ρήξωσιν υμάς».

Στους αιρετικούς δεν κάνει να μιλάς, γιατί τους δίνεις αφορμή να βλασφημούν περισσότερο τον Κύριο. Αν ο μουσουλμάνος τηρεί τις δέκα εντολές, θα τον ευλογήσει ο Θεός και θα του φανερώσει το δρόμο προς την αλήθεια και έτσι θα στραφεί προς την Ορθοδοξία. Όπως ο απόστολος Παύλος που τηρούσε τις εντολές της Παλαιάς Διαθήκης ειλικρινά, καρδιακά και όχι φαρισαϊκά. Κι ο Θεός τον ελέησε και τον ξεχώρισε.

Σ’ ένα πυκνό δάσος ζούσε μια φυλή. Οι άνθρωποι αυτοί, όταν χρειαζόταν, έφερναν βροχή με την προσευχή τους κι ότι άλλο ζητούσαν ο Θεός τούς το ικανοποιούσε. Στο τέλος τους έστειλε και δύο ιεραποστόλους, οι οποίοι όταν είδαν τα θαυμαστά που συντελούνταν απόρησαν και είπε ο ένας στον άλλον: «Βλέπεις αυτοί πόσα μεγάλα θαύματα κάνουν μόνοι τους; Αυτοί δεν προσκυνούν τον ήλιο, το φεγγάρι και τ’ άλλα είδωλα, αλλά προσεύχονται ενώπιον Εκείνου που δημιούργησε τον ήλιο, το φεγγάρι, τον ουρανό και όλα. Ο Θεός βλέπει την καθαρή καρδιά τους και γι’ αυτό ακούει τις παρακλήσεις τους. Γι’ αυτό έστειλε και μας εδώ, για να κηρύξουμε την αλήθεια και να τους βαπτίσουμε. Το γράφει το Ευαγγέλιο: “Ζητείτε και εύρήσετε”».

Μια φορά έτυχε να περπατήσω στις παλιές περιοχές της Τιφλίδας. Προσπέρασα τους αρμένικους ναούς και μέσα μου τους κατηγόρησα ως αιρετικούς. Στη συνέχεια, επισκέφτηκα τον Γέροντα. Κάθισα αλλά δεν του είπα τίποτα. Εκείνος όμως είπε:

— Ναι, αλλά τι σου φταίει το Ετσμιαδζίνι; Όπως για μας είναι το Σβετιτσχοβέλι, έτσι γι’ αυτούς είναι το Ετσμιαδζίνι. «Ετσμιαδζίνι» σημαίνει «Ένας που ήρθε». Εκεί εμφανίστηκε ο Θεός, και είναι σπουδαίο και άγιο μέρος. Και πού ξέρεις πότε χτίστηκαν αυτοί οι ναοί; Μήπως τους έχτισαν πριν γίνουν οι Αρμένιοι μονοφυσίτες;

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ . Ο ΑΓΙΟΣ ΓΑΒΡΙΗΛ (1929-1995) Ο ΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΣΑΛΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ

Πηγή: apantaortodoxias.blogspot.gr